

Ker smo po vsem tem, kar se zdaj po vseh velicah časnikih bere, do dobrega prepričani, da Francija, od kodar je revolucija po svetu segla, bode revolucijo spet ustavila, zato se nam je treba zdelo, bralcem našim na kratko povedati, kaj utegne prihodnji čas prinesiti, da bodo mogli prav soditi dogodbe, katere pridejo.

Da vse to ne bo se zgodilo tako z lepo, kakor bi bilo želeti na prid človečanstvu, to je skoro gotovo vsacemu, kdor vé, kako zeló je seme prekucijsko zasejano po svetu; vendar je, hvala Bogu, tudi še dovolj veljavnih možakov in poštenega ljudstva na svetu, da ni obupati na konečni zmagi resnice in pravice. Avstrijski liberalci in brezverci že v vsem tem vidijo pošast reakcije — in prav imajo; al po naših mislih one potrebne reakcije, ki je to, kar je — voda za silne požare.

Mnogovrstne novice.

* *Pri zboru na Blanci* je Vošnjakovcem popolno in sramotno spodletelo. Samo kakih 20 mož („Slovenski Narod“ pravi, da jih je 100 bilo nazočih!) je bilo za Vošnjaka in teh bila je polovica takih, ki še pravice voliti nimajo; študenti, diurnisti. Zdaj skušajo dobljeno sramoto z lažmi v „Slov. Nar.“ pokriti. Al vse jim ne pomaga nič. Gosp. Tombah nam piše in proglašá dopisnika „Narodovega“ za lažnjivca in obrekovalca, dokler mu ne dokaže, da je on le en „masel“ vina ali le en sold kateremu izmed kmetov dal. — No, Vošnjakovo „kraljestvo“ že zeló leze rakovo pot.

„Slov. Gosp.“

* *Iz Ormuža* se poroča „Slov. Gosp.“, da ondašnji notar dr. Gršak marljivo širi mršavi „Slov. Tednik“. Vrinol ga je skoro vsem tamošnjim predstojnikom, ko jim je ugovor zoper novo cenitev zemljišč napravljaj. Al kmetje so hudobnost lista že razvideli. Začeli so ga „Ljubljanskemu očetu“ nazaj pošiljati. Tako je pametno! *)

* *V Celji* je bila ove dni skrivna obravnava zoper 4 hudodelnike v gosposkej obleki, zavolj hudodelstva posiljenja in oskrunjenja mnogih 9 do 14 let starih deklic. Tarmon, knjigar, je dobil 6 let, dr. Wernberger 1 leto, njegov brat pol leta in nek Pinter 9 mesecev težke ječe. Lep sad brezverskega liberalizma!

Naši dopisi.

Iz Rusije 14. (26.) julija. —η— (Dalje.) — Priroda tedaj na Verevkinovi poti ni nepremagljiv nasprotnik; zato so pa Hivinci obrnili v to stran veči del svojih vojnih sil in izdajsko kovarstvo. V Kunjigradu je bilo zbranih 5000 sovražnikov, deloma konjikov, deloma pehotincev in topničarjev s 6 topovi. Postavili so se bili v bran, dokler so se po številu dvakrat močneje čutili od sovražnika; al ko so zapazili, da za Orenburšci prihajajo Kavkazci, naglo so prepustili Kunjigraško mesto in trdnjavo ter bežali v Hozejli.

Araljska flotilija, obstoječa iz dveh parobrodov in treh barž, se je spustila 9. maja v glavni, 5 sežnjev globoki rokav Amu-reke ter je vjela Hivinski čoln z ogleduhi, kateri so povedali, da 1½ milje daleč ob reki je trdnjava Ak-Kala s 5 topovi, 500 pešcev in 500 konjikov. Hivinci v Ak-Kali so se hrabro branili in

*) Da taka roba ni nič vredna, ki se ljudém po vseh kotih vsiluje, to je že stara kramarska skušnja. Kar je dobro, dobi samo po sebi na kupe kupcev. To samo je dokaza dovolj: kaj je dobro, kaj nič vredno, če tudi le groš veljá.

Vred.

pokazali, da njihovi topničarji so dobro izurjeni; na parohodu Samarkand je bilo ranjenih 9 mož matrozov in kapitan in pa podstreljen en top. Vendar flotilija je prisilila trdnjavo umolkniti, razsula je steno pod tremi topovi in podrla rečna vrata trdnjave. Potem je odplavala daljše proti Kunjigradu. Skoraj 6 milj nedošedši do tega mesta se je ustavila zavolj plitve vode. Pod Kunjigradom je glavni rokav reke z več plotovi zaježen, da se razliva po vodotocih. Na ladijah je vže pošlo netivo, kakor tudi živež. Ker je kapitan vedel, da okoli 22. maja ima Verevkin biti okoli Kunjigrada, odpravil je k njemu deset mož matrozov, dobro oboroženih, za vodnika jim je dal nekega Utenija, po rodu Jomuta, kateri je nekolikokrat svoje usluge kapitanu ponujal. Utenij jih je izdajavski peljal v Hivinsko zasedo, kjer so jim glave odsekali ter jih do nazega ropali. Dva dni pozneje so jih našli Verevkinovi vojaki. O flotili dalje ni nič znanega, razen tega, da je odplavala mimo Kunjigrada po drugemu nezaježenemu rokavu. Njena naloga je izsledovati reko in njeno brodnost.

Kunjigračanje so veseli sprejeli Rusko armado, kakor so od nekdanj želeli biti Ruski podložni, ker so veliko trpeli pred Hivinci in Jomuti.

Kakor Kunjigračanje, tako so tudi Hozejljanje, Kitajci in druga mesta s Kirgiškim naseljenjem s „hlebo-soljo“ prav po Ruski sprejemali Verevkin; vse se je zbiralo okoli vojakov, ko so z godbo vstopali v mesta.

(Dalje prihodnjič.)

Iz Gorice 26. avgusta. (Telegram „Novicam“.) Včeraj se je občnega zbora političnega društva „Gorice“ vdeležilo 177 društvenikov. Za kandidata v državni zbor za kmečke občine Slovenske je bil dr. Tonkli enoglasno z navdušenjem proglašen.

Vransko na Štajarskem. — Tukajšnji okrajni zástop je ravnokar po svojem odboru razpisati dal eno štípendijo s 100 gold. na leto za dijaka, kateri hoče v pripravnišnico ljudskih učiteljev stopiti.

Novomesto 18. avg. — Bliža se jesen, čas veselja in plače za trud in delo pridnemu oratarju. Ajda krasno cvetè in „po njej že šumé čebelice“. Noči so hladnejše, mastna rôsa pada vsak večer in napaja po palečih solnčnih žarkih ob dnevu zvenjene rastline — v tistem mraku pa milo poje ščurk in obeta, da se bo grozdje kmalu omehčalo. Petje ščurkov je za pravega Dolenjca najprijetnejša muzika; opominja ga, da dobi sladko kapljico iz nograda; kedar on začinja svoje melanholično-enoglasno škripenje, katero se daleč razlega in s katerim oznanuje bližnji čas zrelosti grozdov, se Dolenjcu srce posmehuje. Al, žalibog! letos izbuja ta škripač v naši okolici le žalost, vsaj nam je toča vinograde pokončala in kedar se zvečer razlega ščurkovo petje, da po ušesih žvenči, si marsikdo, ki ne bo imel letos kaj trgati, misli: „pojdi rakom škripat“!

Radostni čujemo, da se bo revnim kmetom od več strani na pomoč prihitelo; pomanjkalo bi sicer mnogim potrebnega živeža. Veseli nas pa tudi, da narodnjaki najprvi na nas mislijo. Prva v kolo pomočnikov stopila je Ljubljanska čitalnica, ter napravila plodonosno zabavo v korist Dolenjcem. Obžalujemo, da v Novem mestu nima čitalnica še pripravnega prostora, da bi zabave za dobrodelni namen napravila. Pa vsaj raste narodni dom vsak dan više in više in kedar bo gotov, bomo povsod prvi, ko bode treba za dobrodelni namen kaj storiti. — V drugem oziru pa že sedaj kaže naše podvzetje nek koristen vpliv, katerega se nihče ne bi bil že sedaj nadjal. Kolikor bolj namreč raste narodna hiša, toliko se vikša občna pozornost na njo, raste veselje domoljubnih meščanov nad začetim delom in se vtrjuje njih narodni značaj, ker se zbirajo okoli začetega zidovja kakor brambovci okoli svoje zastave. Uresničilo se bo,